

Llum

Un relat de: [Marta Pérez i Sierra](#)

Regalimava la tarda peresa d'un taronja pàl·lid quasi indecent, hi havia un silenci colpidor a la terrassa del passeig, sols un murmur lleu, imperceptible, el de l'home amb corbata color verd fosc que prenia un cafè amb una dona una mica més gran ell. La llum de la tarda s'escolava entre els plecs de la camisa oberta de la dona, sortiria més tard, en una estona, quan ell, incapaç de desitjar-la ni un minut més, la duria amb una excusa totalment insatisfactòria a la seva cambra d'hotel, just dos carrers cap al mar. I la desvestiria, i en descordar-li els sostenidors, la llum de la tarda arraulida a la pell fina, eixiria, escapolint-se pels mugrons, pel coll, fins els ulls, ja vençuts, closos, oblidats de plaer, entre les mans de l'home de la corbata color verd fosc, que commogut, recolliria la llum i se'n faria, amb un feix, una ploma per acaronar-li l'esquena, els malucs i el sexe.